

PÍSEŇ 0256

Lidské pokolení, měj vždy v své paměti

1505 / 1531 / 1541

1. Lid - ské po - ko - le - ní měj vždy v své pa - mě - ti
hoř - ké u - mu - če - ní, jež rá - čil tr - pě - ti

ten Be - rá - nek pře - ti - chý! Za tvé těž - ké hří - chy chtě - je sám

za - pla - ti - ti a te - be spa - si - ti, rá - čil se zma - ři - ti.

2. Jsa pravý Bůh věčný, na svět z nebe sstoupil
pro nás, lid všetečný, aby nás vykoupil.
Tak člověka podobu v hříšníka způsobu
přijal na sebe pro tě, poddán byl vší psotě v celém svém životě.
3. Muky trpět zvolil a visel s hříšníky;
na kříži krev prolil, jsa Pán převeliký.
Jest počten se zločinci, to pro svou vinici;
snášel mnohá trápení, také zlořečení, pro naše hřešení.
4. Ztrpěv mnohou bídu, hojně nás ujistil,
že má lásku k lidu, jež krví očistil.
Ó láska převeliká! Svatý za hříšníka,
Pán za své bídné sluhy platí smrti dluhy; ó drahé zásluhy!
5. Kdož by již zoufat chtěl pro své hříchy, zlosti,
aneb věřit nechtěl, že má díl v milosti?
Když jen v pravém pokání hledá smilování,
hříchy bere v ošklivost a následuje ctnost, šťastný jest na věčnost.
6. Aniž může kde být tak veliká vina,
by ji nemohla smýt krev Božího Syna.
Ó nezoufej nižádný! Již jest přístup snadný
k nejmilejšímu Otci každé věrné ovci v Ježíši, přímlyvci.
7. Pro Krista skrz víru došli všichni svatí
s Bohem Otcem míru, to sluší všem znáti.
Žádný sám skrze sebe nepřišel do nebe;
než že v Krista věřili, v víře stáli byli, Bohu se líbili.
8. On jest pravá oběť a Bohu přemilá,
dána z nebe na svět, aby nás spasila.
Ó štědrá láska Boží, dalas nám své zboží;
nedej jím pohrdati, jiného hledati, nýbrž v tě doufati.
9. Dejž hříchu slepotu zcela opustiti,
k cestě a k životu právě přistoupiti;
skrz Krista, Syna svého, přímlyvce samého,
odpusť nám naše zlosti, naplň svou milostí, přijmi do radosti! Kl.Bosák 1602/1636/1884